

INFOmisionar

MARTIE 2009 / NR. 67

„Duceti-va in toata lumea si propovaduiti Evanghelia la orice faptura!”

EDITORIAL

CE MARTURIE DAI?

De ceva vreme am primit pe calea mail-ului o intamplare nu foarte de demult, care ilustreaza foarte bine faptul ca viata noastra de zi cu zi ca si crestini probeaza cel mai bine credinta noastra. Dincolo de ceea ce spunem sau propovaduim, marturia vietii noastre este ceea ce influenteaza vietile semenilor nostri.

- Cu cativa ani in urma, in Statele Unite, un pastor care venea din alt stat, a acceptat o pozitie la o Biserica din Hudson, Texas. Dupa cateva saptamani de la sosire, a avut ocazia sa mearga cu autobuzul de la el de acasa pana in partea veche a orasului.

S-a urcat in autobuz, si-a cumparat bilet, dar cand s-a asezat jos pe scaun si s-a uitat la restul ce l-a primit, a realizat ca soferul autobuzului i-a dat mai mult inapoi decat trebuia.

In mintea lui se gandea la ce are de facut si gandii cam asa: „Mai bine sa-i dau cei 25 de centi inapoi. Nu e drept sa-i tin.”

Apoi se gandii iar: „Nu sunt decat 25 de centi, cui ii pasa de atata? Compania de autobuze si asa ne ia prea multi bani, n-o sa le lipseasca tocmai banutii astia. Ii accept ca pe un dar de la Dumnezeu si-mi vad de treaba.”

Cand veni in stația unde trebuia sa se dea jos, se oprii in fata soferului pentru cateva clipe si ii spuse: „Uite tine aici, ca mi-ai dat prea mult rest cand am cumparat biletul.” Soferul zambii si raspuse: „Nu esti tu noul pastor din oras?” „Da.”, raspuse acesta. „In ultima vreme m-am gandit sa ma duc si eu la o biserică sa ma inchin. Asa ca intentionat ti-am dat mai mult inapoi sa vad ce faci. Ne vedem duminica la Biserica.”

Pastorul pasi jos de pe treapta autobuzului si in mod real se prinse cu amandoua mainile de primul stalp intalnit in cale ca sa nu cada. Se tinu de el si spuse stins: „Doamne, aproape ca ti-am vandut din nou Fiul pentru 25 de centi.”

Viata noastra este probabil singura Biblie pe care unii oameni o vor citi. Imaginati-va cati oameni va privesc si va pun uneori in fata unor teste. Fiti totdeauna pregatiti sa dati seama de faptele voastre. Cand iti spui crestin, porti acest nume ca o emblema. -

De cate ori ai ignorat statutul pe care ti l-a castigat D-l Isus sau n-ai tinut cont de numele pe care-l porti? De cate ori nu ti-a pasat de urmarile faptelor tale si de marturia lasata celor din jur?

Este laudabil si demn de incurajat dorinta dumneavoastra de a va implica si ajuta la vestirea Evangheliei celor de la marginile indepartate ale pamantului, celor ce n-au avut sansa sa auda pana acum de Cristos, de jertfa Lui. Este de mare pret inaintea Domnului sacrificiile facute de multi dintre dumneavoastra pentru a putea sprijini din punct de vedere spiritual si financiar lucrarea de misiune internationala.

Dar in aceasta lucrare usor putem uita de cei de langa noi, de marturia lasata de fiecare in parte, de micile detalii ce formeaza viata noastra de zi cu zi. Fiecare dintre noi, constienti sau nu, dam zilnic teste ale credinciosiei noastre, teste care din nefericire nu ne vizeaza doar pe noi, ci are urmari si in vietile celor de langa noi.

Te indemn drag cititor al acestor randuri nu lasa ca viata ta sa fie o piedica sau o piatra de poticnire pentru altii, ci las-o sa fie ceea ce Domnul a dorit sa fie - o lumina pentru ceilalti care sa-i conduca catre Acela de care au atat de mare nevoie.

Cu dorinta ca El sa va binecuvanteze fiecaruia viata cu o marturie frumoasa, va informez pe aceasta cale ca urmatorul numar al revistei va aparea in luna iunie.

Cu toata dragostea,

Lucian Adam / luciadam@b.astral.ro

STIRI

BISERICA IN SUFERINTA

Nigeria - crestini omorati, case si biserici arse

Potrivit raportului din data de 23 februarie, intocmit de Christian Solidarity Worldwide, cel putin unsprezece persoane au fost omorate, peste 1500 evacuate si zeci de case si biserici arse, in timpul unui week-end de violente in statul Bauchi.

Cand o moschee a fost incendiata la inceputul zilei de 21 februarie, musulmanii i-au acuzat pe crestini si au inceput sa ii atace si sa le distruga proprietatile. Totusi, crestinii locali cred ca distrugerea moscheii a fost opera militantilor musulmani care cautau un pretext pentru a ii ataca pe crestini in legatura cu moartea mai multor musulmani din Jos.

Potrivit surselor locale, cativa dintre crestinii evacuati au gasit adapost in baracile militare dar nu au suficienta mancare si apa. Atacurile au continuat cateva zile si credinciosii se tem ca violentele vor continua.

Rugati-va pentru o pace indelungata in Nigeria. Rugati-va pentru insanatosirea celor raniti si pentru hrana si protectia celor evacuati.

De asemenea, rugati-va pentru asemanarea cu Cristos a crestinilor care interactioneaza cu vecinii lor musulmani. **(Nigeria Country Report)**

India - pastori arestati in Madhya Pradesh

In ultimele saptamani trei pastori au fost arestati pentru implicarea lor voluntara in vanzarea unei carti care ataca hinduismul, la o conferinta care a avut loc in luna ianuarie in districtul Anuppur.

Doua persoane vindeau carti intitulate "Secularism and Hindutva" langa zona unde avea loc o intalnire pentru rugaciune de trei zile. Un grup de militanti hindusi a achizitionat o copie, a dus-o la sectia de politie si a depus o plangere impotriva pastorului care a organizat conferinta. Dupa ce a explicat politiei ca nu stia nimic despre vanzarea acestor carti, pastorul a fost amendat si eliberat.

Totusi, la data de 25 februarie, a fost arestat din nou. Conform ultimului raport, acestuia i s-a refuzat cererea de eliberare pe cautiune si se afla inca in sectia de politie din Chachai.

La data de 19 februarie, alti doi pastori au fost arestati pentru "atacarea deliberata si malitioasa a simtamintelor religioase" in legatura cu acelasi incident (vanzarea cartilor). Conform ultimului raport, unul dintre ei se afla inca in inchisoare iar celalalt fusese eliberat pe cautiune.

Rugati-va pentru eliberarea celor doi pastori. Cereti Domnului ca El sa le dea har, intelegiune si rabdare pentru a-l sluji Lui. **(India Country Report)**

Pakistan - crestina omorata printr-o cruda bataie

In ziua de 2 martie, o femeie crestina a fost omorata si cel putin 16 persoane au fost ranite intr-un atac asupra satului Sangowali, sat predominant crestin.

Conform rapoartelor intocmite de Sharing Life Ministries Pakistan, atacul a fost condus de catre un localnic musulman (Waseem Butt); el a mai fost acuzat de furt de catre o familie crestina la sfarsitul lunii februarie. In jur de ora 20:00, Butt impreuna cu un grup de prieteni musulmani, au atacat o biserica prezbiteriana si casele crestinilor din vecinatate.

Atacatorii au tinut la distanta ambulantele, tragand focuri de arma in aer. Shakeela Bibi a fost batuta in cap cu o funie de bambus si a decedat in urma ranilor, inainte de a ajunge la spital. Alti credinciosi, inclusiv soacra lui Shakeela, au ramas in spital.

Rugati-va pentru cei care deplang pierderea lui Shakeela. Rugati-va ca Domnul sa-i ajute pe cei afectati de acest atac, sa ramana credinciosi chiar daca au de suferit (Apocalipsa 2:10). **(Internet)**

India - pastor din Bihar impuscat de un tanar hindus

La data de 8 martie biserica Prarthana Bhawan din districtul Rothas statul Bihar, a fost atacata de un tanar in varsta de 25 de ani care a aruncat o bomba prin fereastra, raporteaza Compass Direct in raportul intocmit in data de 10 martie.

In timp ce oamenii fugeau, Rajesh Kumar Singh, atacatorul, a intrat in cladire si l-a impuscat pe pastorul Vinad Kumar (35 de ani). Singh a fost oprit de catre membrii bisericii inainte de a face mai mult rau.

In declaratia data autoritatilor Singh a afirmat ca a vrut sa il omoare pe pastorul Kumar pentru a opri convertirile la crestianism din acea zona si ca a intentionat sa isi ia viata. Localnicii crestini declara ca prezenta grupurilor de nationalistii hindusi s-a intensificat in ultimele saptamani si ca pastorul a primit o scrisoare de amenintare de la musulmani prin care acestia ii cereau sa nu mai predice. La ultimul raport, pastorul Kumar se afla internat din cauza ranilor grave dar se pare ca va putea fi recuperat complet.

Rugati-va pentru vindecarea pastorului Kumar. Rugati-va ca Singh sa inteleaga adevarul despre Isus si sa ajunga sa creada in El. Rugati-va ca toti crestinii din India sa fie lumini care sa ii atraga pe altii la Cristos. **(Compass Direct)**

Anglia - pastor batut in Londra de trei necunoscuti

La data de 16 martie pastorul Noble Samuel (48 de ani) a fost atacat de trei oameni in timp ce se indrepta spre un studio in Wembley, unde filmeaza o emisiune evanghelistica.

Barbatii au oprit in fata lui si l-au intrebat in ce directie se afla Urdu. Unul dintre ei l-a luat pe Samuel de par l-a palmuit, l-a batut si a incercat sa ii sparga capul. Atacatorul a smuls crucea de la gatul pastorului Samuel, iar ceilalti i-au furat Biblia si laptopul. Ei l-au amenintat ca vor reveni si ca ii vor rupe picioarele daca va continua sa lucreze la acest program de televiziune.

Dupa ce au plecat, pastorul Samuel a continuat sa filmeze programul asa cum stabilise. El a primit mai multe telefoane in ultimele luni de la musulmani maniatii de perspectiva din care se vede islamul in aceasta emisiune.

Rugati-va pentru vindecarea pastorului Samuel. Cereti lui Dumnezeu sa il protejeze pe el si pe familia lui. Rugati-va sa fie un martor puternic pentru Cristos. **(Internet)**

China - preot batut in biroul primarului

La data de 16 martie, parintele Francis Gao Jianli (39 de ani) a fost atacat in timp ce se afla in biroul primarului in orasul Xiangong, districtul Chencang, unde a fost invitat sa discute despre proprietatea bisericii, foarte disputata.

Terenul in cauza a fost masurat in timpul revolutiei culturale si apoi s-a deschis o fabrica pe el. Fabrica s-a inchis si atat districtul cat si biserica revendica terenul. Cand guvernul a inceput sa lucreze pe acest pamant, sute de credinciosi s-au strans acolo sa protesteze.

Parintele Jianli a fost numit de catre primar sa calmeze spiritele, dar a sfarsit prin a fi batut groaznic. Din ultimul raport aflam ca Jianli se afla inca in spital si ca este supravegheat de politie.

Rugati-va pentru insanatosirea totala a lui Jianli. Rugati-va ca Domnul sa continue sa ii intareasca pe crestinii chinezi in inimile, mintile si trupurile lor, chiar daca se confrunta cu opozitie. **(China Country Report)**

Eritreea - trei crestini eliberati din inchisoare

Trei crestini au fost recent eliberati pe cautiune, potrivit biroului german al Open Doors.

Doi dintre barbati, ambii aflati in al optulea deceniu de viata, au fost arestati in luna noiembrie si au fost tinuti la inchisoarea militara Mitire din nord-estul Eritreei. Al treilea barbat a fost tinut sase luni intr-o sectie de politie.

Slava Domnului pentru eliberarea acestor credinciosi. Rugati-va pentru vindecarea lor si pentru alte mii de crestini care sufera persecutii din partea Guvernului. **(Eritreea Country Report)**

Laos - credinciosii se confrunta cu din ce in ce mai multa persecutie

Credinciosii din provincia Oudomsay se confrunta cu o persecutie crescanda. Un credincios a fost inchis de autoritati in luna noiembrie a anului 2008.

Rugati-va pentru siguranta permanenta a credinciosilor din Laos. Cereti Domnului ca El sa ii incurajeze si sa ii intareasca in aceste vremuri dificile. **(VOM)**

Israel - cazul atacului cu bomba asupra unei case crestine ramane nerezolvat

Guvernul israelian nu a acuzat inca persoanele responsabile pentru atacul cu bomba asupra casei Ortiz din Ariel, in ciuda faptului ca familia a pus la dispozitie inregistrarea video in care apareau atacatorii. Atacul din data de 20 martie 2008, inregistrat de camerele de supraveghere, s-a soldat cu ranirea grava a lui Ami Ortiz, 15 ani.

Dati slava Domnului pentru pasii spre recuperare facuti de Ami. Rugati-va ca cei responsabili pentru acest atac sa fie adusi in fata justitiei. Rugati-L pe Domnul ca El sa ii protejeze pe evreii mesianici care Il urmeaza pe Cristos in ciuda posibilelor persecutii.

De asemenea, rugati-va ca Ami si familia ei sa isi ierte persecutorii. (Jerusalem Institute of Justice)

Tajikistan - proiect de lege restrictiva aprobata

La data de 13 martie Parlamentul a aprobat un proiect de lege restrictiv care va face viata crestinilor din tara mai dificila. Presedintele Emomali Rahmon o va semna, probabil, in urmatoarele saptamani.

Rugati-va pentru crestinii din Tajikistan. Rugati-va ca Dumnezeu sa le dea curaj sa ramana tari in credinta. (VOM)

Traducerea si prelucrarea,

Anca Istrate / anca_istrate86@yahoo.com

DEVOTIONAL

SUFICIENTA DEPLINA

„Si El mi-a zis: "Harul Meu iti este de ajuns;

caci puterea Mea in slabiciune este facuta desavarsita." - 2 Corinteni 12v9

Nigeria - Rose

„Hai, grabiti-va, ascundeti-va in dulap. Sa nu scoateti nici un sunet pana nu-mi auziti vocea. Ati inteles ce v-am zis?”

Rose auzi vocile subtirele ale celor doi copilasi ai ei: „Da, mami!” si apoi incuie usa casei, grabindu-se inspre scoala la care invata fiica ei, rugandu-se sa nu fie prea tarziu.

La proclamarea legii Sharia (legea islamului) de catre guvernul nigerian, au inceput sa apara violente impotriva crestinilor din tara, deoarece acestia votasera impotriva adoptarii acestei legi. Fiica cea mai mare a lui Rose era inca la cursuri cand atacurile au inceput in zona respectiva, iar Rose se ingrijora pentru siguranta ei. Cand a ajuns la scoala, fetita fusese deja dusa intr-o baza militara, pentru siguranta ei. Cand, intr-un final, a gasit-o s-au intors amandoua acasa, unde ceilalti doi copii mai mici le asteptau in siguranta.

In ziua urmatoare, sotul lui Rose a fost ucis in timp ce se afla la o intalnire cu alti crestini. Cel putin 260 de biserici au fost distruse in timpul acestor atacuri si mai mult de 460 de crestini au fost ucisi.

In timpul lunilor care au urmat, Rose si-a gasit alinarea in cartea Faptele Apostolilor. Ea spunea: „Acelasi Dumnezeu care a ingaduit ca Stefan sa fie omorat cu pietre, a ingaduit si ca Petru sa fie scapat in mod miraculos din inchisoare. Dumnezeu a fost si este credincios si harul Lui este indeajuns.”

Azi Rose continua sa lucreze in biserica pe care sotul ei o pastoreste si se ocupa de cresterea celor trei copiii ai ei.

De multe ori se spune ca Dumnezeu nu ne duce in locuri in care harul Sau sa nu ne poata sustine. Trebuie sa realizam ca uneori planul sau nu include o vindecare miraculoasa ori salvarea de la moarte sau de opresiune.

Si totusi, harul Sau ne este de ajuns si El nu ne-a abandonat. Trebuie sa ne incredem in El, sa credem ca Dumnezeu nu ne pune intr-o anumita situatie din viata fara ca sa ne dea si o masura imbelsugata din harul Sau ca sa putem face fata. Uneori planul Sau este sa ne insoteasca si sa ne poarte printr-o suferinta, in loc sa ne scuteasca de ea.

Oare ai ajuns in punctul in care sa te poti baza in totalitate pe Dumnezeu? Nu vei putea spune niciodata ca harul lui Dumnezeu este tot ceea ce ai nevoie, pana cand nu iti dai seama ca harul Lui este tot ceea ce ai.

Traducere din “Extreme Devotion” - The Voice of the Martyrs,

Mihaela Adam / mihaela.adam@gmail.com

ZAMBIA

DECIZII IN VIATA

Multumesc pentru dragostea pe care o aveti fata de mine si fata de lucrarea de aici. Apreciez sprijinul, incurajarile si, in mod deosebit, sacrificiul pe care-l faceti de a ajuta lucrarea de aici. Sunteti o binecuvantare pentru mine si pentru cei de aici. Va multumesc din toata inima!

Va rog sa continuati sa va rugati pentru mine ca Dumnezeu sa-mi dea intelepciune, rabdare si putere in tot ceea ce fac. Lucrurile nu sunt intotdeauna usor de indurat si nici simple, iar circumstantele vietii ne pot ranii inimile.

Nu stim ce va aduce ziua de maine si frica ne poate paraliza. Cu totii, mai devreme sau mai tarziu, vom avea de luat decizii care vor fi atat de greu de indeplinit sau, poate, nu vom sti care este decizia corecta.

Nu cu mult timp in urma, am aflat ca sora mea este bolnava si doctorii inca nu stiu ce are (sau nu vor sa-i spuna deocamdata). Apoi am aflat ca bunica mea este foarte bolnava. De asemenea, am aflat ca o cunostinta are cancer si va avea o operatie in curand.

Ma gandeam, primind aceste vesti, ca lucrurile nu vor putea deveni mai rele, cand am aflat ca singurii misionari albi care predau la Colegiu cu mine, vor pleca definitiv, in luna iulie. Astfel eu voi ramane singura alba in aceasta zona din Zambia.

Imi era atat de teama in privinta surorii mele, apoi ma mai gandeam la bunica care este batrana si bolnava si pe care, poate, nu o voi mai vedea niciodata aici pe pamant. Inima imi era atat de impovarata, ma simteam atat de trista si, ma gandeam ca, poate nu ar fi rau sa ajung acasa pentru mai multe luni, poate vreo 6 luni.

Ma simteam atat de ingrijorata! Am fost si am predat la colegiu dar aveam o tristete in inima mea care se vedea pe fata. Am fost intrebata ce este rau si a trebuit sa spun ca sunt ingrijorata in privinta surorii mele si a bunicii, si ca ma gandeam sa ajung acasa, in Romania, pentru cateva luni.

M-am intalnit apoi cu femeile si ele erau atat de fericite! Mi-au multumit pentru ca le-am platit scoala ca sa invete sa faca mancare si prajituri si au inceput sa-mi explice ce au invatat si ce au facut. Una dintre ele venise cu gogosi si era atat de bucuroasa ca a invatat sa faca gogosi si, de acum inainte, va face gogosi si le va vinde.

Ma gandeam: „Mai Omeli, caci asa o cheama, nu e mare lucru sa faci gogosi!”, dar pentru ea era mare lucru. Femeile erau atat de bucuroase pentru cursul pe care l-au facut si mi-au aratat certificatul care li s-a dat ca au participat.

Apoi au inceput sa coasa si eram uimita de faptul ca se descurcau destul de bine. Ar fi trebuit sa fiu atat de fericita pentru ele, dar tristetea si ingrijorarea ma depaseau.

Stiam ca va trebui sa iau o decizie, si nu stiam ce sa fac. Sa las totul si sa ma intorc in Romania pentru cateva luni sau sa raman in continuare si sa le ajut pe aceste femei?!

Am vorbit cu directorul de la colegiu si cu directorul de misiune si i-am rugat sa se roage pentru mine deoarece in cateva zile va trebui sa i-au o decizie si nu stiu ce sa fac.

Directorul de colegiu mi-a spus ca nu e rau daca voi merge acasa, dar problema va fi ca tot ceea ce am inceput si merge bine, daca voi pleca, la intoarcere va trebui luat de la capat. Lucrarea cu femeile merge bine, Slava Domnului, dar inca nu se descurca singure.

De asemenea, cu tinerii de abia am inceput sa lucrez si daca voi pleca, ce se va intampla cu ei?! Ar mai fi si scoala care va incepe in luna mai, iar daca voi pleca trebuie sa amanam totul.

Mi-am dat seama, dintr-o data, ca o simpla decizie va afecta atat de multe persoane.

Asa ca, am decis sa raman si cu ajutorul Domnului sa ajung in Romania in luna decembrie, cand va fi vacanta aici in Zambia.

M-am rugat Domnului sa-mi dea pace si liniste sufleteasca si harul de a face fata oricarui obstacol ar iesi in fata mea. Inteleg atat de bine diferenta pe care o singura persoana o poate face in vietile altora!

De multe ori ii tratam cu nebagare de seama pe cei din jur, sau credem ca deciziile pe care le luam, nu au mare insemnatate.

Dar adevarul este ca Domnul Dumnezeu ne-a creat cu un scop si cu totii avem un rol important la locul de munca, la scoala, in orasul si tara in care El ne-a pus. Cu totii putem avea un impact si fara noi, unele lucruri sau persoane nu ar exista.

Lucrurile sunt mult mai ample decat ne gandim noi. Poate multi vor spune: „Ce conteaza, eu nu contez, eu nu fac nimic, decizia pe care o iau nu va afecta pe nimeni, cu mine sau fara mine este acelasi lucru!”

Dar adevarul este ca deciziile pe care le luam ii vor afecta pe cei din jur, fie in bine fie in rau. Ma gandeam la decizia pe care am luat-o de a plati scoala de gatit pentru aceste femei si ele au invatat atat de mult iar acum unele deja au inceput sa faca gogosi si sa le vanda. Decizia mea a afectat pe cineva in bine.

De asemenea, decizia de a-l sluji pe Domnul si a ramane credinciosi chemarii Lui, cu siguranta va afecta pe cineva.

Circumstantele vietii sunt de neevitat, din cand in cand vom avea inima zdrobita, vom pierde pe cineva drag, vom avea diferite boli, suferinta, poate vom fi dati afara, poate vom pierde slujba care ne placea atat de mult, nu vom avea ce manca sau unde locui. Toate aceste lucruri ne pot paraliza si frica zilei de maine va fi de nesuportat.

Este greu cand nu stim ce sa facem si nici daca vom mai trai inca o zi, sau daca vom face fata presiunii, dar un lucru am invatat: atunci cand cer ajutor Parintelui Ceresc, El imi va da pacea si linistea si va fi alaturi de mine pas cu pas.

Cand nu stim ce decizie sa luam, cand ne aflam la raspantii de drumuri, cand inima este atat de indurerata si simtim ca se va frange, atunci sa nu uitam ca Parintele Ceresc inca ne mai iubeste, ne intelege durerea, este alaturi de noi, si vrea sa aruncam asupra Lui toate ingrijorarile noastre. El nu ne va lasa si nu ne va parasii si cu vocea Lui blanda ne va sopti: „Copilul meu, nu te ingrijora, increde-te in Mine caci Eu voi lucra totul spre bine.”

Scumpii mei, este atat de minunat faptul ca Domnul Dumnezeu ne-a creat pe fiecare in parte pentru un anumit scop si deciziile pe care le luam ii vor afecta pe cei din jur. Fiecare dintre noi avem un rol atat de important pe acest pamant si putem fi o mare binecuvantare pentru cei din jur, chiar daca nu ne dam seama.

Domnul sa ne deschida ochii si sa vedem clar lucrarea la care ne-a chemat si cum putem sa-i influentam in bine pe cei din jur.

Va multumesc pentru tot ceea ce faceti pentru mine si pentru lucrarea de aici. Va apreciez si va iubesc din toata inima!

Cu multa dragoste,

Maria Magdalena Halip / maria4zambia@gmail.com

PERU

VESTI DIN LUCRARE

Iata ca a trecut inca o luna din viata noastra. Stiu ca in Romania a venit primavara. Mi-e dor de acest timp de primavara cand totul revine la viata si mai ales, mi-e dor de sarbatoarea Pastelui. Cat imi doresc sa pot fi cu familia in acest timp. Dar nu e posibil deocamdata. Ceea ce ma bucura este ca suntem in slujba Lui, si aceasta merita orice sacrificiu.

Asa cum va ziceam data trecuta, sotul meu Raul s-a intors cu bine din jungla impreuna cu elevii, pe 7 martie. Au fost foarte miscati de realitatea din jungla. E diferit sa fii fata in fata cu realitatea, decat sa auzi ceea ce povestesc altii despre aceasta realitate. Este foarte trist sa vezi copii infometati carora nimeni nu le da de mancare. E trist sa vezi ca s-a rupt imbracamintea si nu are cine sa le cumpere alta, ca se imbolnavesc si nimeni nu se intereseaza de ei.

De asemenea, nu au posibilitatea de a invata intr-o scoala. De aceea sotul meu se straduie sa termine scoala, ca ei sa poata avea o scoala in comunitatea lor. Au invatat de asemenea, cum sa gaseasca melci si au si mancat. Au invatat sa foloseasca maceta sau alte lucruri specifice vietii tribale. De asemenea, au invatat cate ceva despre cultura lor. S-au intors foarte impresionati dupa aceasta experienta de doua saptamani in jungla.

O noua calatorie in jungla - Pe 16 martie sotul meu a calatorit din nou in jungla. Trebuia sa mergem impreuna, dar nu a fost posibil din cauza ploilor. S-a daramat mult din munte si a astupat drumul.

Eram pe punctul de a ne face bagajele cand ne-au anuntat ca nu se poate calatori din cauza ca drumul este blocat. Colegii si fratii nostri ne-au sfatuit sa nu calatorim cu Briana ca

sa nu o punem in pericol. Au fost persoane care au stat si cate trei zile blocate in munte, fara mancare.

Asa ca am hotarat sa calatoresca Raul singur. Pe 16 martie a plecat in jungla. Multumim Domnului ca a ajuns cu bine si nu a avut nici o problema. De multe ori din Lima ni se spune ca se poate circula spre jungla, si intre timp in munte incepe o ploaie torentiala si se blocheaza drumul. Asa a fost pe 25 martie cand a trebuit sa calatoresca colega noastra Tonia cu Judit fetita pe care a operat-o la gura. A trebuit sa astepte vreo cateva ore ca sa poata sa treaca muntele.

Acum speram sa nu mai fie probleme ca aproape a trecut sezonul ploios si o sa vina vara cand nu mai ploua asa mult.

Asa cum am zis, Raul a ajuns cu bine impreuna cu fratele Melcior. Au fost sa avanseze cu terminarea scolii din Pampa Mercado. A vorbit cu seful din Aoti sa stranga toti barbatii atat din Aoti cat si din Pampa Mercado ca sa poata cara scandura din munte la scoala.

Asa au obiceiul in jungla: se taie bustenii din padure si in acelasi loc se face si scandura sau capriorii, sau ce au de facut. Asa ca era ceva distanta si scandura, cum este verde, este destul de grea. Era nevoie de multe persoane ca sa o care din padure.

S-au strans cu totii vineri, pe 27 martie, si au carat toata scandura. A fost o zi de munca grea si obositoare, dar a meritat. Acum scandura este pusa la uscat, bine asezata ca sa nu se strambe.

De asemenea, Raul i-a ajutat sa curete de buruienile care au crescut foarte repede din cauza ploilor. Au muncit doua zile din plin. Au curatat drumurile si au facut si un micut parcul in centrul comunitatii unde au pus flori.

E foarte greu sa lucrezi cu nativii si de data acesta sotul meu s-a intors foarte trist. Nu vor sa munceasca dar vor sa li se dea de mancare. Foarte greu sa schimbi obiceiurile unor oameni liberi, fara griji, fara responsabilitate. Asa cum mai spuneam, speranta noastra este in copii. Pe ei vrem sa-i formam si sa-i ajutam sa se schimbe, sa schimbe felul de viata al parintilor lor.

Raul s-a intors in Lima pe 31 martie dimineata. Multumesc Domnului de felul cum l-a ocrotit in tot acest timp si ca s-a intors cu bine acasa unde noi il asteptam cu mult dor si rugandu-ne in fiecare zi pentru el. Briana cand l-a vazut era asa de bucuroasa ca l-a imbratisat si i-a zis: "tatiiii...!"

Rugati-va ca Domnul sa ne dea intelepciune cum sa ne purtam cu aceste suflete pierdute atat spiritual cat si material.

Calatoria la Pucalpa si Caieria - Daca Domnul permite, de data acesta dorim sa calatorim impreuna la Pucalpa si la Caieria.

In Pucalpa ajungem cu autobuzul si de acolo cu barca pana in Caieria. Crestinii de acolo au suferit mari inundatii si dorim sa le ducem ceva imbracaminte.

De asemenea, trebuie sa vorbim despre calatoria de investigare pe care trebuie sa o facem, sa vedem persoanele care o sa calatoresca cu noi si sa gasim o barca cu motor ca sa ne putem deplasa pe rau in cautarea tribului Isconaua.

Va rog din toata inima sa fiti alaturi de noi in rugaciune in acest plan pentru calatorie. Fie ca Domnul sa ne calauzeasca si sa ne dea persoanele potrivite pentru urmatoarea calatorie pe care trebuie sa o facem. De asemenea, ne rugam ca Domnul sa pregateasca inimile acestor oameni Isconaua ca sa ne primeasca si sa accepte sa ne apropiem de ei.

Multumim din toata inima pentru rugaciunile dumneavoastra si pentru dragostea ce ne-o purtati in fiecare zi. Fie ca Domnul sa rasplateasca fiecaruia dupa bogatiile harului Sau.

Cu multa dragoste si dor,

Raul, Aura si Briana Tello / auratrascuperu@yahoo.com

INDIA

Triburile salbatice din Andaman si Nicobar

O poveste trista care vorbeste despre dragostea lui Dumnezeu

In timp ce mergeam cu barca impreuna cu cativa prieteni din Andaman, unul dintre ei s-a indreptat spre mine si mi-a aratat ceva, intr-o directie aflata nu foarte departe de noi. „Acolo este insula unde locuieste unul dintre triburile salbatice din zona”, spuse el.

Am privit cu indignare si curiozitate, macar ca era greu de observat chiar si insula cu pricina. Stiam ca este interzisa de catre autoritati, orice forma de contact cu aceste triburi. Se nasc astfel multe semne de intrebare in inima mea. Din aproape zece mii de bastinasi aflati acum o suta de ani in insulele Andaman, impartiti in mai multe triburi, astazi, se pare ca ar mai trai doar 900 dintre ei. In majoritatea cazurilor vina este data pe cei civilizati, in special pe englezi, care au incercat sa intre in contact cu ei si, spun autoritatile, tribalii nu au imunitate la bolile specifice noua celor civilizati.

In partea de sud a insulelor Andaman, caci este vorba de un numar de cateva sute de insule mai mari sau mai mici ca dimensiune, exista insulele Nicobar (la aproape 300 de km). Ei bine, nu stiu cum ar fi valabila explicatia de mai sus, cand in Nicobar, unde triburile respective sunt civilizate si au imbratisat credinta in Adevar, numarul lor a crescut si este de 20.000 de locuitori.

Pentru mine toata aceasta protectie, nascuta cu intentie buna din punctul de vedere uman, este incarcata in substanta cu alte intentii. Un reprezentant al guvernului Indian spunea: „*Noi ne vom asigura sa aiba hrana, vom crea securitate pentru mediul in care se gasesc, si vom continua sa ii incurajam sa traiasca modul lor de viata traditional. Nu se pune problema sa ii expunem niciunei culturi sau credinte externe.*”

Cu alte cuvinte, de dragul lor, vrem sa ii tinem ca la gradina zoologica; ne asiguram ca au mancare si ca nu poate nimeni sa ajunga la ei. Si pentru ca afirmatia mea sa fie si mai intemeiata cu privire la gradina zoologica, ei bine, exista o sosea ce leaga Port Blair de o alta locatie si care trece printr-o zona unde traieste unul dintre triburi. Stai in autobuzul in care se gasesc mai multi reprezentanti ai armatei/politiei si te uiti printre gratiile geamului la „speciile” bipede, caci nu ii poti numi oameni creati de acelasi Stapan, cand te uiti la ei din perspectiva autoritatilor.

Neoficial si impotriva legii, va puteti imagina ca tot au luat contact cu noi cei „civilizati”. Imi spunea prietenul meu ca sunt unii dintre ei care rup cateva cuvinte in hindi, ca fumeaza si cer bani, macar ca nu au ce face cu ei si, interesant, stiau cat sa ceara ca suma, de obicei 100 de rupii. Este un risc real sa ajungi la ei, si in general cei cu care mai au contact sunt pescarii care merg cu barcile de pescuit si care sunt oameni din zona.

Dar, ca sa ii cunoasteti si mai bine, este vorba despre cinci triburi, ce locuiesc in lantul de insule Andaman si Nicobar: Maretii Andamani, Ongesii, Jarwasii, Sentinelesii Shompenii, Nicobarii - dintre acestia, cei care nu au avut din cate se cunoaste nici o legatura cu civilizatia, sunt Sentinelesii.

Nicobarii, cel mai mare trib civilizati si care are o populatie de douazeci de mii de locuitori, sunt in mare parte crestini, inasa crestini formali. „*Numarul crestinilor este in scadere, iar cei care sunt crestini, sunt doar cu numele.*” - imi spunea fiul unuia dintre oamenii cei mai influenti in biserica crestina de acolo.

Revenind inasa la celelalte triburi pentru care a murit Cristos, ma intreb ce se naste in noi cand primim astfel de informatii? Este dorinta de a sti mai multe despre ei, este o problema interesanta, sau o mahnire a sufletului pentru ca acesti oameni si generatiile dinaintea lor, nu stiu sa il glorifice pe Rege. Cand te gandesti ca astazi sunt oameni salbatici, pare incredibil! Si totusi ei exista printre noi. Ce putem face noi pentru ei?

Imi amintesc ca cineva mi-a spus ca ar fi fost un crestin care, cu riscul vietii, mergea neoficial sa le vorbeasca despre Creator. Inasa invatarea limbii unui astfel de trib si alte detalii cu privire la ei, raman o imensa provocare. Putem inasa de astazi sa ii aducem inaintea Lui pe ei cei care au doar o lege scrisa in inima lor, dar nu cunosc harul divin.

Sa mijlocim ca ei sa poata lua contact cu oameni ai lui Dumnezeu si, mai mult decat atat, sa poata fi gasite solutii pentru evanghelizarea lor. Sa cerem, de asemenea, lui Dumnezeu sa ridice lucratori pentru aceste triburi.

Imi amintesc o situatie in care Dumnezeu si-a manifestat dragostea fata de ei intr-un mod divin. Cand a fost tsunami, si au murit peste 150.000 de oameni unde aceste ape au facut ravagii, ceva neobisnuit s-a intamplat cu aceste triburi.

Exceptand tribul nicobarilor, toate triburile acestea mici au mers in interiorul insulelor cu putin timp inainte de catastrofa. Si astazi oamenii se gandesc de unde au stiut ei ce va urma? Pentru noi se investesc sume impresionante in tehnologie, inasa ei, iubiti de Tatal din cer, au putut simti si vedea ce vezi „cand te uiti cu bagare de seama, la lucrurile facute de El” si anume ca va urma ceva grav si trebuie sa mearga in interiorul junglei. Si asta nu doar un trib, ci cinci triburi din insule total diferite. Fie ca Dumnezeu sa ne dea puterea sa ii iubim si noi cu dragostea Lui si chemarea sa stam in spartura pentru ei.

Paharpur - nevoie de rugaciune urgenta - Daniel scria recent ca in Paharpur lucrurile au luat o intorsatura brusca. In precedentul articol scriam despre lucrarile de evanghelizare care au avut loc acolo si despre dorinta localnicilor de a avea o biserica locala. Nu cunosc detalii cu privire la situatie insa va redau cuvintele scrise de Daniel:

„Cu cateva saptamani in urma a fost o intalnire cu toti satenii, intrucat cativa dintre ei se opuneau intalnirilor de rugaciune. Decizia finala a fost ca oricine vrea sa mearga la intalniri si sa Il urmeze pe Domnul, sa o faca.

Unii insa au negat si au facut un grup si au inceput sa ii abuzeze pe cei care vin la intalniri. Satul este intr-o mare tensiune si noii credinciosi traiesc in frica pentru ca sunt amenintati in fiecare zi. De fiecare data se striga la ei sa il lase pe Domnul Isus si sa mearga pe calea lor veche.

Datorita acestei situatii, multi dintre ei nu mai vin la intalniri. Doar trei familii au mai ramas constante. Unii dintre ei sunt primii care s-au convertit si in cea de-a treia familie a avut loc o vindecare si ei au ramas statornici pana acum. Cu cateva zile in urma s-au strans si au planificat sa ii bata pe noii credinciosi, insa seful satului a iesit in fata si a strigat la ei zicandu-le: „Cine vrea bataie sa vina la mine mai intai.” Cativa dintre ei chiar au fugit spre el ca sa il loveasca, insa au intervenit doi dintre baietii lui si l-au scapat.

Tensiunea este inca foarte mare. Eu sunt inca in sat si postesc si ma rog pentru incetarea acestor lucruri si caut voia Domnului. Va rog sa mijlociti pentru aceste trei familii si pentru ceilalti care au venit, ca Dumnezeu sa ii intareasca in credinta si sa implineasca voia Lui prin aceste situatii.

Tot in acest timp, ca familie, trecem printr-o perioada mai grea datorita unor neintelegeri. Rugati-va ca Dumnezeu sa ne dea intelepciune si sa ne ajute sa umblam in voia Lui. Va rog rugati-va pentru noi.” - Daniel si familia

Despre noi - Intr-o luna dorim sa ne reintoarcem acasa, in India. Am fost binecuvantati in toata aceasta perioada. Am fost binecuvantati cu Irina si apoi am fost binecuvantati cu dumneavoastra, cei pe care ii iubim mult. Multumim din suflet ca nu ne-ati abandonat pe drum nici in urcusuri, nici in coborasuri si asta pentru ca in spate sta Tatal intregii creatii care ne-a destinat sa fim impreuna in lucrarea Lui.

Nu incerc sa fiu mai spiritual decat sunt, dar cine dintre cei care suntem implicati, nu putem vedea cum ne-a pus Dumnezeu in inima dorinte noi si pasiune pentru locuri la care ani in urma nici nu ne gandeam, iar astazi vorbim despre ele ca si cum ne-ar apartine?

Cand insa te lasi atins de Dumnezeu, ti se deschid ochii si Il cunosti pe El si chiar daca se face ne vazut, efectul este ca: incepe sa arda inima in tine cand iti vorbeste si iti deschide Scripturile. Fie ca acest sentiment coplesitor sa devina viata noastra intreaga!

Mulumiri - Coplesiti de unitatea in duh a multora dintre voi si de sustinerea cu inima a lucrarii, in numele intregii echipe, multumim lui Dumnezeu pentru voi. Fie ca Dumnezeu sa va raspunda rugaciunilor personale, sa va binecuvanteze familiile si relatia cu El. El sa isi manifeste bunatatea in continuare fata de fiecare si sa cautam sa implinim voia Lui mai presus de orice alta oferta care apare in calatoria zilnica. Iti dorim sa fii persoana care a intentionat Dumnezeu sa fii!

Coechipierii vostri si slujitorii Lui,

Marian, Luiza si Emma / marian_luiza@yahoo.com

MEXIC

OCAZII DE A VESTI EVANGHELIA

Luna martie a fost pentru noi o luna in care Dumnezeu a lucrat cu tarie in comunitatea noastra. Asa cum am mentionat intr-o scrisoare recenta, Pedro, un tanar din vecinatate, s-a predat Domnului. Mama lui, Marielena, era o femeie batjocoritoare cu privire la Evanghelie. Am stat de vorba cu ea de mai multe ori si era sarcastica cu privire la lucrarile lui Dumnezeu.

Imi spunea ca avea sa vina la adunare numai daca ii dam bani. Apoi, cand Pablo a mers si el ca sa ii vorbeasca despre Domnul Isus, Marielena a intrat in casa si s-a culcat. A respins pe Dumnezeu in vazul tuturor. Ei bine, Marielena, la scurt timp a facut comotie cerebrala si a murit dupa doua saptamani de spitalizare.

A fost o lovitura cumplita pentru Pedro care era intors la Dumnezeu de numai cateva saptamani. Pedro a ramas acum orfan. Tatal lui murise cu ani in urma de un atac de cord. Am mers la priveghi si am oficiat si inmormantarea. A fost un bun prilej pentru noi sa mergem si sa cantam cantari de chemare la Domnul Isus.

Ce trist ca nu aveam incredintarea revederii cu Marielena intr-o zi. Am avut ocazia sa o indemn la pocainta pe patul spitalului cand avea momente de luciditate. Nu stiu daca a avut ocazia sa se impace cu Dumnezeu acolo, sa strige la El dupa mila si iertare. Dar a fost o lectie mare pentru cei care o cunosteau.

La o saptamana, a murit un bebelus al vecinilor din spatele casei noastre. A murit sufocat sau moarte de patut, cum spun aici in Mexic. Numai ca parintii se drogau cu crystal (amfetamina) langa bebelus. Ce grozavie!

Bunicii bebelusului erau la fel ca si Marielena, niste batjocoritori. Fratele bunicului, Efren, este un frate de la noi de la adunare, un fost betiv, dar acum un om nascut din nou. Efren, de multe ori ii spunea din Evanghelie fratelui sau dar acesta refuza.

La priveghi au trimis dupa mine, sa merg sa spun ceva, deoarece preotul nu a vrut sa vina pentru ca nu il platisera. Tocmai eram la intalnirea de practica a cantarilor cu mai multi frati si surori. La terminare, am luat chitara si am mers si vestit Evanghelia prin cantari si predica. A fost iarasi o ocazie binecuvantata de a vesti Evanghelia celor pierduti din vecinatatea noastra.

A doua zi, au trimis iarasi sa merg sa officiez si ingroparea deoarece preotul nici pe aceasta nu a vrut sa o faca. Cu privire la bebelusul Daniel Antonio, lucrrurile erau diferite fata de Marielena. El plecase la Domnul la fel ca si copiii ucisi de Irod la nasterea Domnului Isus. De multe ori ne intrebam de ce s-a intamplat asa. Nu stiu, dar un lucru sunt sigur si anume ca acesti micuti sunt in prezenta Domnului, laudandu-L.

Rugati-va cu noi acum, ca Domnul sa lucreze in inimile celor care au auzit Evanghelia cu ocazia acestor inmormantari si ca oamenii sa se intoarca de la caile lor rele la Dumnezeul care ii poate mantui. Va dorim multe binecuvantari in toate.

Ca familie suntem bine, multumim Domnului. Ne pregatim pentru calatoria in Romania din luna mai. Abia asteptam sa ne vedem cu cei dragi ai nostri si cu multi dintre dumneavastra care va rugati pentru noi. Multumim pentru tot efortul pe care il faceti pentru lucrarea din Mexic.

Pentru ca El e viu,

Narcis, Sara, Ruthie, Caleb, Joshua si Nathanael DRAGOMIR /
narcisnsara@yahoo.com

INDIA

IN PERIOADA DE PRACTICA

Asa cum am spus in numarul trecut al revistei **INFOmisionar**, voi da acum mai multe detalii cu privire la lucrarea din Jaipur. Lucrarile la care pentru o perioada scurta am participat, au fost o mare bucurie pentru echipa cu care am colaborat.

In lucrarea cu copiii rezultatele se vad in viitor, dar pentru cei care ne ocupam de ei, rezultatele sunt in inima si ne ajuta sa crestem in omul interior: rabdare, dragoste, bucurie, etc.

In ultima saptamana de stat in Jaipur am fost parte in aceasta lucrare cu copiii unde, cei care stiau limba hindi au predat. Eu am facut cu ei partea de exercitii fizice, ne-am jucat si apoi le-am pregatit laptele.

Cei prezenti au intrat in clasa pentru ora de matematica si, in acelasi timp, a intrat pe poarta o alta fetita cam la varsta de 10 ani. A intrat in clasa si a stat 5 minute pentru ca nu putea sta pe scaun din cauza arsurilor pe partea dorsala. Am luat-o, i-am facut baie si apoi i-am aplicat un medicament ca sa-i usureze durerea. Fiind foarte saraca, familia nu-i putea procura acel medicament asa ca directorul scolii i l-a dat gratuit.

In tot acest timp cat m-am ingrijit de ea, m-am rugat ca Domnul sa-i usureze durerile. Aceasta fetita a fost mult miscata de felul in care m-am purtat cu ea si nu stia cum sa-mi multumeasca. Cand a plecat de la scoala, in timp ce se departa, se uita la mine. Vecinii au vazut felul in care ne purtam fata de acesti copii, care la scoala de stat sunt batuti, respinsi si nimeni nu se ingrijeste de ei.

Lucrarea cu grupul etnic Bhatt, in ultima saptamana, s-a desfasurat in conditii normale. Echipa a vizitat mai multe familii de crestini si necrestini iar rugaciunea, cantarile si

vestirea Cuvantului au rasunat pe deplin. Dupa acest timp petrecut in Jaipur, unde am vazut cum Dumnezeu lucreaza si imparatia Sa inainteaza, a trebuit sa pornim spre baza. Ii multumim Domnului Dumnezeu care ne-a folosit spre slava Sa.

La plecare ne-am luat la revedere de la cei care, pe toata perioada cat am stat in Jaipur s-au ocupat de noi si, la gara, spre surprinderea tuturor, cel care conducea Otto-ricsa a fost luat la politie pentru ca oprise unde nu trebuia, afirmase politistul, desi oprise regulamentar. Totul s-a rezolvat cu bine si i-au dat drumul. Am calatorit doua zile cu trenul si nu am avut probleme.

Cand am ajuns in Dehradun, ne-am reintalnit cu cei de care, pe perioada de practica, am fost despartiti in 4 patru echipe, si toti, plini de entuziasm, au inceput sa povesteasca cum a lucrat Domnul prin ei si cum au vazut puterea lui Dumnezeu in viata lor.

Echipa din care am facut parte a fost impartita in doua: eu si o colega am mers in Jaipur, iar ceilalti au mers in Orissa. Cand au revenit in Dehradun, de abia asteptam sa vorbesc cu ei despre Orissa si despre starea crestinilor persecutati. Liderul grupului mi-a spus ca este pentru prima data in viata lui cand vede asa ceva: casele crestinilor distruse, biserici distruse, si pe langa acest dezastru material, multi crestini batuti, altii arsi, femei violate, etc.

13 tabere au fost ridicate cu peste 1.000 de persoane in fiecare tabara, unde primesc ajutoare provenite din donatiile din intreaga lume. O imagine trista, dar bucuria si pacea cereasca din inima stralucea pe fetele lor si de asemenea, dragoste pentru aceia care le-au facut rau. Multi au pierdut tot dar au castigat mai mult decat au pierdut - Persoana Domnului Isus.

Rugati-va pentru crestinii din Orissa ca Domnul sa-i intareasca in credinta. Intr-una dintre aceste tabere erau doua femei care au spus ca se vor intoarce la hinduism, si in drum spre casa, un elefant le-a lovit si au murit. Apoi, dupa acest eveniment, doi elefanti au inceput sa darama casele hindusilor. Indienii au ramas socati si au inceput sa spuna: "Dumnezeul Crestinilor a inceput sa faca dreptate."

Graduarea a fost un eveniment mult asteptat de toti studentii, dar in acelasi timp putin trist, din cauza ca fiecare urma sa-si ia la revedere si, prin harul Domnului, sa se intoarca acasa. La sfarsitul intalnirii, dupa ce toti au primit diploma, invitatii prezenti s-au rugat pentru noi.

La mine a venit o sora misionara care facea parte dintre invitati si mi-a spus asa: "In timp ce ma rugam pentru voi, Domnul mi-a aratat o scara care se inalta spre cer si mi-a spus sa vin la tine si sa-ti spun urmatoarele cuvinte: "Nu te teme de nimic, pune-ti mana ta in Mana Domnului Isus si El te va calauzi treptat"". Cand am auzit aceste cuvinte, mi-au dat lacrimile pentru ca Domnul mi-a vorbit direct si era tot ce aveam nevoie.

Daca Domnul ma va ajuta, voi sta in Romania pana in luna august, dupa care voi merge din nou in India. In toata aceasta perioada voi lucra cu prietena mea Arnah (misionara in Romania) in raspandirea Evangheliei.

Va rog sa continuati sa va rugati pentru mine ca Dumnezeu sa-mi dea intelepciune, rabdare si putere in tot ceea ce fac.

Multumesc mult pentru rugaciunile dumneavoastra si pentru suportul financiar.

Cecilia Trusca / cicitrusca@gmail.com

PERU

PRIMA LUNA DE SCOALA

Drumul de intoarcere spre „casuta din padure” a fost lung si obositor, ca intotdeauna de altfel. Dumnezeu ne-a pazit din nou de talharii care au atacat pasagerii care au calatorit cu 3 ore inaintea noastra pe acelasi drum.

La o saptamana dupa noi, a venit si camionul cu lucrurile mari si grele, aducand si materialele de constructie pentru scoala CEBA. Multumim Domnului ca nici aici nu am avut greutati si au ajuns toate lucrurile intacte pana in port. Cand am ajuns prima data acasa, potecile erau deja salbaticite iar in batatura era iarba pana la genunchi. Intr-un fel a fost bine ca nu a crescut decat atat, caci putea sa fie mai mare.

Casa era plina de praf, frunze, paianjani, broscute vii si moarte, insecte de toate marimile. La Liviu si Amalia sub acoperis se cuibariseră niste lilieci care facusera multa mizerie pe jos. In primele 2-3 zile am exterminat tot si am curatat casa, ca sa se vada ca o locuiesc oameni gospodari.

Cand se rupe ritmul unor activitati, e mai greu sa fie reluat, insa aceasta e provocarea ce ne sta inainte de fiecare data cand ne intoarcem de la Lima si nu ramane nimeni aici la baza din trib. Caci nu e vorba doar de invazia junglei in casa si in curte, ci si de relationarea si de colaborarea cu oamenii la care dorim sa le spunem Cuvantul.

In primele doua saptamani de cand am venit in San Fausto, oameni nu prea am vazut. Cum scoala inca nu incepuse, toata lumea era in padure, la „casele de vacanta”, unde au plantat yuca proaspata. Au inceput sa vina pe rand, cu copiii, ca sa ii dea la scoala. Tot atunci a organizat si seful comunitatii o sedinta cu toata lumea, pentru a organiza treaba comunitara si sa planificam constructia scolii CEBA.

Va reamintim ca incepand cu anul trecut ne-am angajat in acest proiect educational de a preda ca profesori la liceu in San Fausto.

Nu inseamna ca prin aceasta ne-am departat de la scopul nostru primar de predicare a Evangheliei, ci ca pe aceasta cale, vrem sa ii formam pe oameni pentru a intelege Biblia. Nu ne ajunge acest spatiu ca sa vi-i descriem pe oamenii carora vrem sa le transmitem mesajul lui Dumnezeu, dar credeti-ne ca le e foarte greu sa priceapa si sa mediteze la lucruri atat de straine de lumea lor.

Pentru a ajunge sa avem aici o biserica independenta de misionarul care a plantat-o, trebuie sa ii formam pe oameni, sa fie in stare in primul rand sa citeasca Scriptura si apoi sa o mai explice si celorlalti. Atat cat tine de noi, dorim ca scoala aceasta sa le deschida perspectiva unei lumi mai ample, unei altfel de vietii decat aceea de betie, mancare si supravietuire din boli.

La liceul CEBA vom avea anul acesta doua clase de elevi: anul intai si anul doi. In anul intai avem majoritatea elevilor din San Fausto care au terminat anul trecut scoala primara, plus doi elevi dintr-o comunitate vecina mai indepartata. Am facut deja cu ei mai multe ore si am aflat cu stupoare ca dupa 6 ani de scoala primara nu stiu nici alfabetul, nici cate ore are o zi, nici adunarea pana la zece, nici multe alte notiuni de baza ce trebuiau de mult stapanite.

Vom avea o munca dubla, deloc usoara, insa nimic nu este mai satisfacator decat sa ii vedem citind si, mai ales, gandind. Departe de a dori sa aratam dispret fata de acesti oameni, observam ca nu sunt invatati, nici obisnuiti, sa gandeasca. Societatea lor s-a perpetuat prin imitarea unor modele, fara a chestiona daca e bine sau rau si fara a se intreba daca se poate si altfel.

Va spuneam ca atunci cand termina scoala primara, copiii incep sa faca ce au vazut la parinti: sa isi formeze o familie, sa faca chakra si casa si sa participe la betiile comunitare organizate cu diferite ocazii. Asa se duce viata lor si nu se gandesc sa o schimbe.

La scoala vom avea ocazia sa le punem intrebari, dar mai presus de orice, sa le prezentam standardul de viata al lui Dumnezeu. La ora de religie am reluat cu ei ce au invatat pana acum si am vazut ca au tinut minte majoritatea lucrurilor importante.

De acum vor invata despre caderea lui Adam si consecintele pacatului dar si despre promisiunea harului, care va deveni linia centrala pe care vrem sa mergem anul acesta. Nu va fi usor pentru ca anul acesta Rosalia s-a mutat din San Fausto si vom inainta mai greu cu traducerea. Trebuie neaparat sa gasim o solutie si la aceasta problema.

In paralel cu predarea cursurilor la scoala de luni pana joi, Marcus si Liviu vor trebui sa se ocupe si de constructia localului CEBA, adica doua sali de clasa unde sa desfasuram lectiile cu elevii. Domnul nostru ne-a purtat de grija in chip minunat si ne-a pregatit banii necesari constructiei, folosindu-se de credinciosii din Romania si America.

Cum va spuneam, am adus materialele de constructie de la Lima pana la Bermudez si de acolo le-am transportat cu barca pe rau. Am folosit cele doua barci cu motor, conducand fiecare cate una. Liviu a mai prins astfel ceva experienta cu motorul. Din fericire, in Bermudez era si Macedonio care ne-a ajutat la descarcarea pachetelor, mai ales tabla de acoperis, care era multa si grea. A intrat totul in cele doua barci, dar aveam fier, tabla, cutii si multe altele. Barca era lasata in apa pana la buza, si la fiecare inclinare intra apa.

Am mers cu toata prudenta si rugandu-ne inapoi spre casa. Am avut emotii mai ales la trecerea prin valuri, unde apa este vijelioasa. Insa am ajuns cu bine in sat. La descarcare ne-au ajutat in special copiii. Seful comunitatii incercase sa adune cativa barbati, dar cum era duminica, jucasera fotbal pana la amiaza, si se dusesera obositi acasa. Bietii copii din vecini au tras fierul beton la deal, cate 3 fire fiecare. La inceput era ca un joc pentru ei, dar am terminat cu totii epuizati.

Acum marea provocare este sa ii motivam pe barbati la treaba ca sa inaintam cu constructia. Pana acum ploaia ne-a cam tinut in loc. Pietrele si nisipul vor fi aduse din rau,

dar mai trebuie sa scada apa pentru aceasta. Am organizat cu seful comunitatii o reuniune a satului in care sa organizam treburile si muncile comunale specifice inceputului anului scolar.

Am profitat ca sa le invitam in mod special pe femeile din sat sa primeasca un cadou pe care l-am pregatit pentru ele. Liviu si Amalia au adus din Romania un cadou din partea unor surori dragi, special pentru femeile din San Fausto. Suma de bani a ajuns pentru a cumpara tuturor lighene, seturi de castroane, linguri si cutite.

Aceste instrumente casnice sunt foarte apreciate intre femeile din trib, asa ca surpriza a fost foarte placuta. Le-am pus conditia sa participe la reuniune daca vor cadoul, pentru ca sa semneze personal de primire. In felul acesta, desi a plouat torential toata dimineata sedintei comunale, au aparut foarte multi oameni si am putut da cadoul din Romania la cel putin jumatate dintre femeile de pe lista noastra.

In sedinta am stabilit termene si responsabilitati pentru constructia scolii. De asemenea, s-a stabilit o saptamana doar pentru curatarea potecilor si bataturii scolii, pentru ca sa poata tranzita elevii fara frica de serpi. Asa ca au venit si la noi in batatura si ne-au curatat o parte din curte, ca si noi suntem profesori si in casa misionara se desfasoara ore de studiu pentru elevi.

Si drumul spre rau e curat, si drumul spre put, si in general se poate vedea pana departe, caci au taiat buruienile din „centrul” satului. Chiar si asa, Amalia a inghetat de spaima cand, iesind, era sa calce pe o mica boa ce iese de sub casa. Era doar un pui de peste un metru lungime. Daca statea cuminte, putea ajunge sarpe mare, dar iesind in curtea curata, a sfarsit sub maceta lui Liviu.

O surpriza neplacuta am avut la jumatatea lunii, cand dis de dimineata a inceput o ploaie puternica cu tunete si trasnete. Ca niciodata pana acum, un fulger a cazut pe casa unde dorm Liviu si Amalia, s-a transmis prin cabluri pana la generator si ne-a ars echipamentul de curent alternativ, asa ca am ramas fara electricitate pentru aparate.

Asta a insemnat ca Marc a trebuit sa iasa de urgenta la Lima cu aparatul, pentru a incerca sa-l repare. Un simplu fulger a insemnat o cheltuiala mare de timp, energie si bani, pentru care nu eram pregatiti. Printre altele, tocmai cumparaseram si aveam la congelator mai multa carne. Ca sa nu se strice, am impartit si la vecini, care ne-au ajutat sa o afumam si sa o mancam. Ce bucurie pe ei!

Marc a lipsit 10 zile din comunitate, si aparatul pana la urma nu s-a mai putut repara ci a trebuit cumparat unul nou. Din pacate, acestea sunt lucruri greu de gasit, pe langa faptul ca sunt scumpe. Asa ca nu am mai putut cumpara pe termen asa de scurt un aparat identic, iar noua ne trebuia urgent o solutie.

Cand Marc si-a cumparat bilet sa se intoarca, l-au anuntat de la service ca nu era gata, si ca trebuie sa isi amane plecarea. Tocmai in ziua cand Marc avea biletul, au fost jefuite masinile pe drumul inspre San Fausto, asa ca Domnul l-a pazit iar, si a venit doua zile mai tarziu, cand s-au linistit lucrurile pe drum. Dar tot a prins la coborarea din Anzi o alunecare de teren care a oprit circulatia pentru cateva ore. Tot acest incident ne-a ingreuiat inceputul activitatilor noastre aici.

Am resimtit aceasta rupere de ritm in special cu grupul de studiu biblic din Amabay cu care nu am reusit inca sa ne intalnim. Nu intelegem foarte bine care este atitudinea lor fata de aceste intalniri, caci uneori par a fi delasatori sau nepasatori, iar pentru noi e un efort sa putem sa mergem acolo in fiecare sambata, iar cand nu gasim pe nimeni, e dezamagitor. Mai ales pentru ca este vorba de persoane credincioase care marturisesc ca au foame dupa Cuvant.

Ne rugam ca Dumnezeu sa ne calauzeasca pentru a intelege in ce fel sa adaptam aceste intalniri, in asa fel incat sa fie bine pentru toti si sa nu mai existe atatea intreruperi. Va fi si mai greu din iulie pana in septembrie, cand nu va putea ramane nimeni aici. Noi vom veni acasa pentru a vizita familia si biserica, iar familia Acatrinei, va trebui sa mearga la Lima.

Se anunta a fi un an destul de aglomerat si complicat, dar sunt lucruri pe care trebuie sa le suportam pentru ca nu exista nimeni pregatit si disponibil care sa ne inlocuiasca in asemenea situatii. Colegii din Segadores sunt implicati in alte lucrari si sunt specializati pe alt stil de lucru.

Rugati-va pentru lucrarea Domnului in San Fausto, ca El sa poarte de grija in aceste situatii pentru care noi nu avem solutii.

In luna martie am avut de-a face cu multe cazuri de boala, bube si probleme de sanatate. Nici noi n-am fost feriti de probleme medicale. Adina a suferit cu un deget infectat,

umflat si cu puroi, cam toata luna. I-a trecut foarte greu. Au venit la noi multi sa le dam medicamente pentru gripa, diaree si paraziti.

A fost bine ca ne-am adus provizii mai serioase de medicamente, ca sa avem pentru orice nevoie. Cel mai grav e cand copiii mici se strica la stomac de la un parazit, pentru ca le trece greu, iar noi nu avem cum sa detectam ce parazit au, fara microscop. Datul de pastile pe ghicite, nu e o solutie. Dar si cei mari pot fi dificili.

Seful si toata familia lui au avut un parazit. Suferea si el cu ceilalti dar, stiind ca odata ce incepe tratamentul nu mai are voie sa bea alcool, a preferat sa astepte si sa sufere, pana si-a terminat toata bautura. De abia atunci s-a apucat de luat pastilele, dar cand dupa 5 zile era mai bine, a renuntat sa-si termine tratamentul, ca sa poata iar sa bea. Saracul de el!

Nu incetati sa va rugati pentru acesti oameni robiti de pacat, afundati in suferinta si plenara saracie. Rugati-va si pentru noi ca sa ne dea Domnul putere si intelepciune sa le marturisim adevarul. Sa le deschida El mintea si inima, sa le dea dorinta sa lupte cu propriile lor neputinte, si prin harul evangheliei sa iasa biruitori.

In final, sa va dam doua marturii incurajatoare: ieri vorbeam cu Rosalia despre cum se descurca in Bermudez cu copiii la scoala. Imi zicea ca merge la adunarea pentecostala de fiecare data cand nu trebuie sa-i ajute pe copii la teme. Acolo a vazut un film cu diversi oameni care ajungeau in flacarile iadului, o imagine ingrozitoare, si care ii dadea multa frica. Am intrebat-o de ce ii era frica. „Pentru oamenii aceia, ca ajungeau acolo!”

Am intrebat-o atunci: „dar pentru tine nu ti-e frica ca ajungi acolo?”. Mi-a zis cu un zambet mare: „nu, frate, pentru ca eu stiu ca nu mai ajung acolo. De cand ai venit si m-ai invatat Cuvantul lui Dumnezeu, stiu ca Dumnezeu pe mine m-a iertat de pacate, pentru ca m-am pocait.” „Dar, Rosalia, daca tu te pocaiesti, de aceea poate Dumnezeu sa te ierte de pacate?” Dupa ce s-a gandit un pic, mi-a raspuns „Pai, El a murit pentru mine, pentru pacatele mele!” M-am bucurat asa de mult pentru noua siguranta in Domnul Isus, a Rosaliei!

Tot ieri, fiind la ora de religie la scoala, fratele Rosaliei, Manuel, mi-a zis: „Eu vreau sa-L ascult pe Dumnezeu, nu pe Satan. Nu vreau sa ajung in iad. Satan sa stea singur acolo!” Mi-a aratat Biblia de pe masa si a continuat: „De aceea vreau sa stiu cuvintele lui Pawa.” Cu el si cu restul elevilor adulti suntem deocamdata la inceput cu invatatura biblica, dar vedem cum adevarul intra in inimile lor. Acesta este harul lui Dumnezeu.

Acest har vi-l dorim si voua si noua, pentru ca adevarul sa intre si sa ramana in inimile noastre, ca sa fim scapati de ceasul incercarii care va veni peste intreaga lume ... cat de curand. Pacea sa fie in inimile voastre!

Cu drag va imbratisam din jungla peruana,

Marcus si Adina Dumitru / marcusdumitru@yahoo.com

Pentru aceia dintre dumneavoastra care doriti sa contribuiti la aparitia revistei INFOmisionar, precum si la sprijinirea lucrarii de misiune internationala, va anuntam ca puteti trimite donatii prin mandat postal

sau sa depuneti in contul: RO27 RZBR 0000 0600 0367 2618 - lei si RO61 RZBR 0000 0600 0570 9588 - euro,

deschis la Raiffeisen Bank, Piata Unirii nr. 1, cod 039119, Bucuresti, SWIFT: RZBRROBU, pe numele Adam Lucian. Daca este posibil, va rugam specificati lucrarea pe care doriti sa o sprijiniti.

Corespondenta INFOmisionar:

Adam Lucian - Str. Pacii, nr. 15, Chitila, 077045, Jud. Ilfov, Romania
Tel: 0744.492.185 / 021.769.11.03, E-mail: luciadam@b.astral.ro

Echipe INFOmisionar:

Mihaela Adam, Anca Istrate, Manuela Necea, Lucian Adam, Daniel Coteanu